

λική Ἑλλάς ἔστειλεν αὐτῇ μόνη 26, καὶ μόνον τὸ τρίτον σχεδὸν αὐτῶν ἢ Δυτική. Ὅτι δὲ ἐπλήθυνε τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ διέκρινε τὴν ἀντιπροσωπίαν ἐκείνου τοῦ μέρους ἦτον ἢ ἀλλόκοτος εἴσαξις εἰς τὴν συνέλευσιν ἄλλων ἐκτὸς τῶν παραστατῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα συνηγόρων, ἰσοδυνάμων μὲν καὶ ἰσοψήφων τῶν ἐπαρχιακῶν παραστατῶν, στελλομένων ὅμως ὄχι παρὰ τῶν ἐπαρχιῶν ἀλλὰ κατ' εὐθείαν παρὰ τοῦ Ἀρείου πάγου. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἡ συνέλευσις ἐθεωρήθη νόμιμος καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς καὶ παρ' ὅλων τῶν τάξεων τῶν πολιτῶν ἤρχισε δὲ τὰς ἐργασίας τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μαυροκορδάτου τὴν 20 δεκεμβρίου, γράψασα ἐν πρώτοις τὸν κανονισμόν τῆς, δι' οὗ διέταξε νὰ μὴ γίνωνται αἱ συνεδριάσεις τῆς εἰς ἐπήκοον τοῦ κοινού, μηδὲ νὰ δημοσιεύωνται ὅσα λέγονται εἰμὴ κατ' ἔγκρισιν αὐτῆς· ἂν δὲ καὶ οἱ πληρεξούσιοι ἦσαν σύμφωνοι καὶ ἀντεπροσώπευαν ὅλοι τὸν λαόν, διηρέθησαν εἰς τέσσαρας κλάσεις κατὰ τὰ τέσσαρα τμήματα τῆς Ἑλλάδος, ἡγουν τὴν Πελοπόννησον, τὰς Νήσους, τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Δυτικὴν, καὶ διηρημένοι τοιουτοτρόπως ἐκάθηντο, ἐψηφοφόρου καὶ ὑπέγραφαν καθ' ἣν ἔλαχαν αἱ κλάσεις διὰ κλήρου τάξιν· συνεδρίαζε δέ, συνεψηφοφόροι καὶ συνυπέγραφε καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀλβανῶν, ἂν καὶ ἡ ἀλβανοελληνικὴ συμμαχία ἦτον ἤδη λελυμένη. Ἡ συνέλευσις διώρισε δωδεκαμελῆ ἐπιτροπὴν, ἥτοι τρία μέλη ἀφ' ἐκάστης τῶν τεσσάρων κλάσεων, εἰς σύνταξιν ὀργανικοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος δημοκρατικοῦ καὶ ἐξέδωκε τὴν 1 ἰανουαρίου τὸ ἀκόλουθον σύντομον καὶ ἐμφαντικὸν κήρυγμα.

“ Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

“ Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὑπὸ τὴν φρυκώδη

“ ὀθωμανικὴν δυναστείαν, μὴ δυνάμενον νὰ φέρῃ